1876. VIII. évfolyam. 132. szám. Hétfő, julius 10.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 frt — kr. ½ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: Főpiacz. Vecsey-ház földszint a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben: Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.
A debreczen-vidéki „független ségi párt“ közlönye.
Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény öthasábos sora 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugyszintén kéziratok sem adatnak vissza.

Nehány szó a keleti kérdéshez magyar szempontból.

A midőn a harczi riadók Belgrádban megszólaltak s mióta a szerb és déli szláv népek fegyverrel kezükben feszülten várják az első ágyu megdördülését, mi magyarok, — kiknek (legalább mondják) nemzeti kormányunk van, kik a 67-ki kiegyezkedés alapján, — (állitólag) dualistikus alapon a monarchia egyik felét képezzük, azt sem tudjuk mi viszonyban állunk azon néppel, mely saját javára látszik küzdeni, melyről nagy kérdés, és én kétségbe is vonom, hogy az orosz uralomra vágynék (s reánk nézve csakis ez esetben lennének veszélyesek) tehát ők szlávok, de hogy pánszlávok legyenek, az nem valószinü, sőt hinni szeretjük, hogy ők szabad nemzetek akarnak lenni, — nem orosz szolgák. — de tény az is, hogy **ha szomszédaikban az ő nemzeti törekvéseikkel ellenkező politikát látnak követni**, az orosz karjaiba vetik magukat, s mi reánk, ha ellenségül állunk velük szemben, a legnagyobb veszélyt hozhatják; **nekünk tehát semmiféle népszabadsági és önállósági küzdelemnek utját állani és ellenséges nézetet nyilvánitani nem szabad,** de mivel helyzetünk és állam érdekünk a béke fentartását igényli, nem marad más hátra reánk nézve, mint a szoros semlegesség fentartása, a szláv törzsök, mint szomszédaink küzdelmeivel szemben, még annak daczára is, hogy azoknak saját területünkön levő fajrokonaik és testvéreik (fájdalom) nekünk ellenségeink és szinte oda gravitálnak, hogy azon szláv néptörzsekhez csatlakozzanak és ezen csatlakozást s a tőlünk való elszakadást a szerb ér bosnyák fegyverek győzelme esetére valószinüleg meg is kisérlendik. **Ámde ekkor már más kérdés áll elő, ekkor nem egy saját függetlenségre törő nemzet elleni beavatkozás, hanem saját területi épségünk s azon állampolgárok nyugalmának kérdése jő előtérbe, kik vegyesen laknak a déli szláv nemzetiségekkel** és kiknek ez esetben, mert hiszen nem oly régen volt még 1848, hogy arra vissza ne emlékezhetnénk, élete és vagyona forogna veszélyben, e sorok irója nézete szerint mint személy és vagyon biztosságról gondoskodni és egy saját országunkban kitörhető fanatikus polgárháborunak elejét venni, s területi épségünket biztositani az államhatalom s a mennyiben teheti, a magyar kormány kötelessége.

S nézzünk körül mi történik e tárgyban a monarchia közös kormánya a közös hadügyminiszterium s mi kormányunk körében. A mi a közös kormánynál történik, az felette aggasztó, nem mi, hanem kormánypárti lópok hirei szerint, a közös kormány élére magyarellenes egyének helyeztetnek a szerbek által lakott területek a végvidékek, ha nem is a határőrség, de szerb és horvath nemzetiségü közös hadseregbeli katonaság kezében van, a várak Rodich, Mollinary parancsnoksága alatt állanak, a magyar kormány tekintélye aláásva, a hatalom a rend és határépség fentartására odarendelt katonaság az omladina kezében van, és a magyar kormány tétlenül nézi mindezeket, nem mozgósitja a honvédeket, nem biztositja a határőri lakosokat.

Ezen körülmény iszonyu aggodalommal tölti el a hazafi kebelét, ki a 48/49 szebb harczokra visszaemlékezik, a ki a magyarországi szerbek hangulatát ismeri, az mindezekből a legroszabb következményeket jósolhat, s a magyar ember előtt önkénytelen e két kérdés merül fel, mit jelent mindez? mi lesz majd ezekből?

A mi a jelentőségét illeti, fájdalommal kell kimondanunk, hogy ez mindenek előtt azt jelenti, hogy nincs alkotmányunk, hogy a 67-ki kiegyezkedés szülte alkotmány szemfényvesztés és szappanbuborék, hogy a magyar kormány és a magyar honvédelmi miniszterium nem csak a haza védelmével megbizott közös hadsereggel, hanem egy szál honvéddel sem rendelkezik, mert ha nem küldheti oda a hova kellene, ez nem rendelkezés, hogy a honvédinstitutió nem felel meg czéljának, s hogy azon sok millió, a mit a magyar nemzet költött, kidobott pénz, igen kimondjuk határozottan hogy ezeket jelenti, mert bár mennyire nem vagyunk barátai a jelenlegi magyar kormánynak, sem azt, hogy nem tudná, mit kellene neki tenni, sem azt, hogy nem akarná tenni a jelen helyzetben nem feltételezhetjük, hanem igenis, és pedig nyiltan feltehetjük azt, **hogy nincs hatalma tenni, nincs hatalma egy katona mozgósitására sem, ha azt hazánk területi épségének, ha hazánkfiai élet és vagyonának biztonsága kivánja is.**

Hogy mi lesz mindezekből? arra felelni nem tudunk, de utaljuk a nemzetet a 48-iki szabadságharcnak élő szelleme, a nagy számüzött, az egyetlen nagy magyar 1867. évi leveleiben foglalt jóslatokra.

Azt mondja a többek között Turinban 1876. sept. 28-án kelt a „Pesti Napló“ szerkesztőjéhez irt levelében az oroszról, — hogy Ausztria ha érdekeit nem szolgálja, fejére gyujtja saját házát, és **finis Austriae** igen, de egyszersmind **finis Hungariae** is, **mert az összeforrasztotta magát Ausztriával.**

Azt mondja továbbá az akkori Deákpártnak: **Én nem vádolom önöket orosz simpátiakkal, hanem vádolom azzal, hogy az oroszoktóli félelemből elfogadott közösügyi transactió politicájával hazánkat áldozatul készitték az orosznak, vádolom azzal: hogy ugy tesznek, mint ama kis madár, mely a krokodiltóli félelemből épen annak torkába repült.**

Ezeket mondta **Kossuth Lajos** még 1867-ben miután Kossuth azon évben kelt levelébeni jövendölései nagyobb részt beteljesedtek, — hazafiui aggodalommal figyelmeztetjük azokat, kiknek a nemzet sorsa intézése kezükben van, hogy olvassák el azokat s ha nem késő, okuljanak abból.

Nem akarunk recriminálni, nem, habár jogunk volna reá, nem a közös haza védelmét pártkérdéssé tenni, — azt hisszük, — hogy midőn a haza támadtatik meg, akkor annak védelmében pártkérdés nem létezhet, de nem folythatjuk el aggodalmainkat akkor, midőn a fennebbi jelenségek mutatkoznak, és kormányunkat ez üzelmek ellen tétlennek látjuk. — Akaratunk ellen, és önkéntelenül eleinkbe tárul a szomoru 48—49-iki időszak, midőn Jellasics árulónak lett kikiáltva — s pár nap mulva fejedelmi kézirattal mint kedves Bán a magyarországi invasióra serkentetett, — azt mondhatná erre valaki, hogy ez most lehetetlen, szeretjük mi is hinni, hogy ugy van, — de nem tehetünk róla — ha az kinek egyszer megégette a kása száját — máskor is fél attól; — a kormánynak tehát első sorban, és az országgyülésnek feladata gondoskodni róla, — hogy minden eshetőségre készen legyen, a nemzetet készen fogja találni sz önvédelemre ép ugy, mint nem érez kedvet idegen érdekü háboruba keveredésre, — **vigyázzanak azonban azok, kikre a sors az ország kormányzatát bizta és legyen ébren maga a nemzet, illetve annak képviselete, tegye meg azt, a mit tehet a jelen körülmények közt,** — ámbár a jelen körülmények legjobban igazolják, hogy arra nézve állandó mentség nincs egyébb, mint Magyarország függetlenségénnk az 1848-iki törvények értelmébeni helyreállitása.

Kühnel Ignácz.

— **Széll Kálmán** pénzügyér Depertissel csak is a bankkérdésről és fogyasztási adóról alkudozik. A nemzeti bankkal csak később fognak alkudozni. A vámtariffa végleges szerkesztéséről szó szó sincs.

— **Bodenbachba** a czár szombaton 9 óra 30 perczkor érkezett. Ő felsége a király fogadta orosz tábornoki egyenruhában; s felette az András-rend nagy szalagját viselte. A katonai zenekar a vonat megérkezésekor az oroszhymnuszt játszotta. A cár a megérkezésnél osztrák huszár-ezredesi ruhában volt, a Szt.-István-rend nagy keresztjével diszitve. Még a vonat teljes megállása előtt leugrott á cár, átölelte és háromszor megcsókolta uralkodónkat. Ezután a diszőrséget szemlélte meg a két fejedelem. A czár friss és erőteljess kinézéssel bir, és ugy látszott, hogy vidám hangulatban van. Andrássy gróf és Gotsakoff herczeg szivélyesen fogadták egymást. A czár kezét nyujtotta Andrássynak, mialat uralkodónk gyorsan Gortsakoff elé lépett következő szavakkal: Bon jour mon prince. Hogy érzi magát? Tout fible válaszolá a herczeg és hozzá téve németül: ugy a hogy az ember 78 éves korában érezhet: magát. A czár örvendett, hogy Thun Frigyes grófot, a feudalisok vezérét láthatja; s a grófra mutatva mondá uralkodónknak: mi régi ismerősök vagyunk. Thun gróf bemutatta fiát, egy fiatal dzsidás hadnagyot; a czár megjegyzé: önnek pompás fia van. Gortsakoff Andrássy grófot karonfogta s azt mondta: sokszor gondoltunk önre. Bárcsak ismét eljönne. A gróf válaszolá: hogy reményii, és Gortsakoff felelé: majd meglátjuk. A helytartónak azt mondá a czár: ön áldott országot kormányoz. A czár meghivására uralkodónk az orosz udvari kocsiban foglalt helyet. Gortsakoff és Andrássy megosztak a coupén, Hamburger és Joniny-Teschenberg, Hübner és Péchihez telepedtek. Az elutazas 9 óra 38 perczkor történt, az orosz hynusz zenéje mellett.

A tüntetés.

Mottó:
Ki mer moczczanni és morogni, hogy ha
Kompolty Péter azt kiáltja: csitt!!
Petőfi.

Komolynak nem komoly, tehát tréfának vagyunk kénytelenek deklarálni azon közgyülést, melyet a debreczeni szabadelvü párt tegnap, f. hó 9-én a városháza udvarán tartott. A nagy hegy tehát megszülte a kis egeret — azt is halva. Hát ama gyüléseknek, melyeket a szabadelvü párt a tegnapi gyülést megelőzőleg csaknem minden nap tartott: ez lett az eredménye? Hát az a három ezer meghivó, melyeket a város által fizetett tizházgazdák már hetekkel ezelőtt hordozgatni kezdtek: csak ennyi választót volt képes összeharangozni? Hát azok a különféle bizottságok, melyek a házankénti hivogatásra lettek kiküldve: csak ennyi közönséget tudtak össze toborzani?

No hiszen mondhatjuk szépen vagyunk! Végre is kibujt a szeg a zsákból. Megjelent a gyülésre legjobb számitással összesen, mintegy kétszázválasztó, s a hallgatókkal együtt az összes közönség számát körülbelül 350-re lehet tenni. Ennyi és nem több azok száma, kik városunkban még a szabadelvü párt mellett vannak.

De szóljunk a gyülésről; s ha czikkünkben nem fogjuk megtarthatni a komolyságot, okát abban keresse a t. olvasó, hogy még folyvást azon szónoklatok hatása alatt vagyunk, melyek a szóban forgó gyülésben elmondattak.

S hogy jól fogunk mulatni a gyülésben, azt már eleve onnan sejtettük, hogy oda — mint a komédiába — csak belépti jegy mellett lehetett bejutni.

Féltizkor még csak a város házánál levő két daru bámulta meg azt a nagy asztalt, mely az udvarra ki volt téve, s mely a szószéket képezte. Egy óra eltelte alatt aztán összegyültek annyian, hogy a gyülést meglehetett kezdeni.

Komlóssi Imre ur felállott az asztalra, s előre is sajnálatát fejezé ki, hogy az elnök, kinek kötelessége lett volna itt lenni, nem jelent meg. Tehát miután az itt nincs, kinek itt kellene lenni, itt van ő, habár nem lett volna köteles itt lenni — ergo ő fogja vezetni a gyülést.

A gyülés vezetését Komlóssi ur megis kezdé azzal, hogy elmondta, miszerint sem ő, sem a vele hasson nézetüek nem szemlélhetik azt nyugton, hogy a független párt népgyülést tartott s abban a debreczeni három képviselőnek bizalmatlanságot szavazott, s ezáltal kompromitálták a képviselőket (Géressi tanár ur közbeszól: és Debreczent) pláne egy orszgyülési képviselőt hivtak le, s felláziotották — hogy sértő ne legyek — azéretlen népet.

Ilyen fajta volt a beszéd elejétől végig. Szép volt szónoklatának azon része, melyben azt mondá, hogy a független párt azért akarja letolni Tisza Kálmánt a képviselői és miniszteri székről, hogy oda magát és jó embereit beültesse.

Legszebb volt azonban az, midőn mondá, hogy a debreczeni szabadelvü párt egy megbizhatlehetős hitelben állóküldöttséget bizott meg, hogy kisüsse azt, hogy a bizalmatlansági petitió nem annyira kényes, annálkevésbé érvényes és törvényes, hanem inkább leleményes és igy mi a kik itt vagyunk (200 választó) csinálhatunk magunknak egy jó napot s méltán nevezhetjük magunkat többségnek. Tessék elhinni, hogy a mit mondok, az számokkal van bebizonyitva, s igy csalhatatlan, (mint a — római pápa.) — A bank és vámkérdésről — folytatá a szónok — én nem szólhatok, avatottabb emberre bizom annak magyarázatát. Mielőtt tehát lelépnek a szószékről, azt mondom, hogy elégtételt kell szereznünk Tisza Kalmánnak és két képviselőnknek, azáltal, hogy mi a többség szavazunk nekik bizalmat.

Ezután Kőrösi Sándor tanár ur lépdelt fel az asztalra: Nagy jó uraim, mondá, beszéljünk komolyan és ne káromolva. A bankkérdésről még most nem szólhatunk, mert hiszen a miniszter elnök ur az Ausztriával folytatott alkudozás részleteit még elő sem terjesztette, tehát azokat nem ismerhetjük. Azonban, ha én összehasonlitom a 67-ki vámszerződést a mostanival, ugy az én meggyőződésem szerint a mostanit sokkal jobbnak tartom a 67-kinél. (Hogyan hasonlitja össze, tanár ur, a mostani szerződést, midőn épen imént mondá, hogy a miniszter elnök az errevonatkozó részleteket még nem terjesztette elő?)

A mi a bank kérdést illeti nagy jó uraim, hát annyit mondhatok, hogy nekünk a tárczánkban kétféle bankónk van, az enyimben ugyan kevés a bankónak száma, hanem tudják-e, hogy mi van az egyik fajta bankóra rá irva? No ha nem tudják megmondanám én, de mint említém nincs nálam bankó. Tegyük fel továbbá, hogy fellehetne állitani a magyar bankot, olyanformán, hogy 40 millió ércz alapot tennénk össze, és e 40 millióra 100 millió bankót bocsátanánk ki, mi lenne ekkor? Az osztrák eljönne hozzánk, összeszedne 40 millió bankót, s azt a budapesti banknál beváltaná, elvinné az érczalapot, nekünk pedig itt hagyná a többi bankót alapnélkül fidibusznak. Szónok áttér ezután a vám kérdésre, s elmondja azt, a mi százszor általunk már elmondatott, hogy a jelenlegi körülményeink közt lehetetlen önálló vám területet létesikeni. Ő ugyan hive az önálló vámnak, de lehet közös vámterület mellett is jó szerződést kötni. Azután, hiszen ha külön vámterületet állitunk is, akkor is csak kell szerződést kötni. Ennélfogva tegye mindenki keblét a kezére, s átláthatja, hogy Tisza Kálmán a nyomoruság zátonyán megfeneklett hajót partra vezetendi.

Itt a nagyon tisztelt tanár ur azt is felemlité, hogy miként szavazhat a független párt a három képviselőnek bizalmatlanságot, holott a bizalmat azoktól már a választásnál megtagadta, s igy azt a mit nem adott, nem is veheti el. Oh, jogok nagy tanára! Avagy tudalmának körén tullengene az, hogy a képviselő, ha egyszer mandatumát törvény által igazolt körülmények között kezéhez veszi, nem a választó kerület egyeseit, hanem azokat is képviseli, a kik esedékesen szavazatukat a választásoknál reá nem adták. Aztán a választások óta nagyon is változtak a körülmények, mert azon melegség, mit a keblek az önök által felvett csábos és vonzó „szabadelvü párt“ czim a keblekben támasztott, a rideg való által Reaumur szerint fagypontra száltak alá, mit maga a szabadelvü párt hat férfia is elismer azáltal, hogy a 75-ki választásoknál 148-ra ütött ellenszavazatot, tegnap magok látták jónak 255-re felemelni, mely által kétségkivül a viszonyok gyökeres megváltozását jelzik.

Ezután Nagy Ferencz jegyző ur olvasta fel a gyülés határozatát (már kinyomtatva) melyszerint a megjelent szabadelvü választók a debreczeni képviselőknek bizalmat szavaznak. Dr. Popper Aljos ur is ilyen értelemben szólott. Végre Kövesdi szólalt fel, előre bocsátván, hogy sem vám, sem bankkérdéshez sem politikához nem fog szólani, hanem igen is van Debreczennek három választó kerületi, s azokat sorba nevezé, inditványozza, hogy e választó kerületek két itthon levő képviselőjét a gyülésbe meg kell hivni, a mi meg is történik; Komlóssi ur a két megjelent képviselőnek előadja, a 200 választóból álló gyülés határozatát, mit ezek megköszönnek, — s igy lett vége a gyülésnek, melyről a leghigadtabban, de nemével mégis a megbotránkozásnak elmondhatjuk, hogy az önök véleménye, csak párttöredék véleménye volt, melynek kinyilatkoztatására a „Nilatkozat“ 315 aláirója sem jelent meg ő egész teljességében s bizalomszavazatuk: csak maguk iránti bizalomszavazat! Ha önök, ügyök igazságának, helyességének érzetében nem féltek volna a nyilvánosság verőfényétől, nem félnek az ellenvélemény viharától: miert nem léptek, ki bátran, önérzetesen ama sorompóba, melyet az alkotmányos élet, a különvélemények lovagi küzdelmének szinteréül minden polgár előtt nyitva tartott és tart.

Hadd küzdjenek meg a külön vélemények a szabad vitatkozás sorompóin belül, nyiltan szabadon, lovagiasan. Legyen zászlójukra irva a nemes jelszó: győzzön a jobb.

De önök uraim másként cselekedtek. Közvéleményt s bizalom szavazást óhajtottak ügyök mellett, s ki zárták az ellenvéleményt! Megakarták teremteni pártjuk részére mindkettőt: a közvéleményt, a bizalmat, de mikéut?

Megszavavaztatták önmagukat.

Azt kérdjük, hogy hát nem elég nagy már a corruptió, ugy a magán, mint a politikai életben!? Piántálják be e nemes elvet nyilvános életünkbe; tegyék tönkre mindazt, mi még a magyar nép szivében, a szerénység, őszinteség nemes érzelmeiből megmaradt; töröljék ki az alkotmányosság káthéjából az ellenvélemény létjogának legfőbb alapelvét, s irják be annak helyére csak egy párt, egy vélemény létezhetésének kizárólagos jogát. Gyujtsanak önkezeikkel nagyságuknak tömjént, s hizelegjenek önmaguknak azzal, hogy megmentették hazát.

Önök az a uralkodó párt, önöknél a hatalom; tehát csak előre, a vásár szabad!

Mi nem tehetünk ezuttal egyebet, mint

A „DEBRECZEN“ tárczája.

Margit.

Regény egy kötetben.

Irta:

Telmann Konrád.

(Folytatás.)

Mindhárman könnyüvé es kellemessé tevék maguknak az életet, hogy boldogok legyenek, jó étel, jobb ital és nyugodt álom.

— Mi lettem a viiág előtt, arra kevés gondom, saját szemem előtt elég lettem. Könyveim nem jutottak el hozzám, s ön nem vethet meg azért a mit irtam. Kibocsátottam a világba, miután éltemet vidámmá tettem. A világ **kedvezően fogadta, emitt-amott megrótak, de sokan meg is dicsértek. Szivemből irtam, tudom, hogy az emberi szivet megért, és** én nem hiába értem.

— Ha sokat adtam fel akkor, midőn elhagyám az utat, mely biztos álláshoz vezetett, de sokat is nyertem. Talán a tömeg szemében egyike vagyok azon sötét lényeknek, kiket mint a tenger a tarka csigákat ezrével dob ki a partra.

— De a tengerben nemcsak csigák és csillámló habkövek, hanem értékes gyöngyök is vannak. Tudja mily öröme van a költőnek, midőn teremt? Sejtheti é mi tölt el, midőn előttünk van a mit kezünk hetek és hónapok alatt a képzelet álmai és a szív büktetése alatt leir?

— Ekkor büszkén mutathatunk reá, s felkiálthatunk, ez az enyém, senkitől sem vettem, nem tartozom érette senkinek, ezt én teremtettem és neked ajándékozom!

— Oh ha tudná, ily pillanatokban menynyire sejtjük a keblünkben szunyadó istenséget; ön nem vetheti meg azt, a ki ily pillanatokat ért meg, a ki azt mások összes boldogságáért nem adná oda.

Bensőséggel, forró lelkesültséggel beszélt. És mint ragyogott ifju büszkeséggel szeme, miként simitá vissza gondolatteljes homlokáról fürtös hajat, miként látszott meg rajta a vidám biztosság és bátor önbizalom!

Margit még mindig gondolkozva ült, s játszva huzgálá ujai között levának sörényét.

— Igazsága van, — mondá hirtelen, de mit érdekli önt valjon ugyanazon rózsaszinü üvegen keresztül nézem én a költő örömét munkái felett, valjon épen oly nagynak és fénylőnek tünik-é fel előttem? Hisz elösmerésben és csodálatban részesül. Natália lelkesültsége gazdagon kárpótolja az én megvetésemet!

Ujra türelmetlenül és felindulva csapott lova nyakára, és Siegfried hasztalan küzdött boszuságával.

— Ön, Margit, nemcsak magában tudja elnyomni a gyöngébb érzelmeket, de másokban is eltudja folytani azt.

Megsarkantyuzá „Aspáziát“ és futó köszönés után gyorsvágtatva tova száguldott.

Margit egy kissé meghökkent, ugy érezte, mintha követni akarná, de ujra visszatartá lovát. Keble viharosan hullámzott, önmagával küzdött.

— Hadd legyen, — mondá végre, — és mentül előbb annál jobb!

Végig ütött Saládon, és mellékutakon Warsow felé vágtatott.

Ujra végig vagott a levon és megrántá a kantár szárat a mint az türelmetlen lett.

Siegfried egy darabig vizsgálódva nézett reá.

— Ön téved — mondá komolyan — soha se mertem volna egy nőt megsérteni. Ön talány előttem.

— Ön behatóbban foglalkozik más talányok megfejtésével és a női szív is ezen talányok közé tartozik. Valóban csábitó lehet egy — költőre nézve azt megfejteni.

— Felébredő boszuságát igyekeztem elnyomni.

— Miért ejti ki még most is megvetőleg e szót költő? — kérdezé. — azt hiszi ösztönül szolgál ha azon állást, melyet erős küzdelmek után magunk vivtunk ki, megvetve látjuk? Ön előtt csakugyan annyira megvetendő vagyok, mivel nem vagyok egyébb, mint költő? Nem több? Büszkeségem azt mondatja vélem, nem kevesebb. Engem nem elbizakodottság, vagy a szabadságnak azon csábitó bája, mely dics fénynyel veszi körül a költő nyomorát — üzött a pályára, mely életpályám lett. Teljes öntudattal, merész férfias elhatározással és önmagammal erős küzdés után léptem én arra.

— Hallgasson reám — folytatá. Én nem türöm el, hogy az a mit magam vivtam ki a mit életfeladatomul tüztem ki, ön által kigunyoltassék. Azon szilárd elhatározással léptem fel, hogy nyugodt pályára életmódott választok. Még elég zavart voltam, de bátran néztem sorsom elibe. A kemény sors jókor éretté tett. Négy évig voltam különböző felső oskolákban, eloltottam forró tudomány szomjamat és nem tékozoltam el ifju könnyelmüséggel az élet és tanulás legszebb éveit. Megtanultam a könyveket és embereket ösmerni. Most már foghattam valamihez, sokáig küzdöttem magammal — mig azután nem tettem. Nem tudtam semmi hivatást betölteni — költőnek születtem.

Ezt nem ifjui könnyelmüséggel mondtam ki. Ne kérdje, nem oly könnyü ezt kimondani. Gyermekek és bolondok odamennek és azt hiszik, el vannak veszve minden életpályára nézve és nincs egyébb dolguk, mint a világot rimtelen rimeikkel boldogitani; szerencsétlenek ezek, kik ha nem a nagy világ, de eszük csekélysége feletti kétségbeesésükben mennek tönkre.

— Hanem én bemsőnben éretten és felvilágosodva válaton tul egyfelől biztos állás, talán szivesség és boldogság, imint magánosság és csalódás, erős küzdelem várakozott ream, nyugodtan és szilárdul tértem ez utóbbi utra, és a görüngyös utra léptem a tiszta, egyenes helyett, mivel a szellemet nem tudtam és nem akarom elölni, akkor Margit en nem vagyok nevetésre méltó.

(Folyt. köv.)

tiltakozni, a megtartott szabadelvü párti közgyülés határozata, vagyis az ellen, hogy az ellenvélemény előleges kizárásával létrejöhető mesterkélt bizalomszavazás, valóban az volna; tiltakozunk azon elvek alkalmazása ellen, melyekkel a szabadelvü párt az óhajtott eredményt kierőszakolni akarja, s melyek meghamisitják alkotmányos életünk legsarkalatosabb és legszentebb elveit.

— *A magyar fővárosból.* **Egy szabadságolt** honvéd, Császár Imre a lanczhidról a Dunába ugrott. **A fővárosi** tanács a budapesti ev. tót hitközségnek 600 frt segélyt szavazott meg. **A hazai** első takarékpénztárnál egy hamis 16000 frtos betéti könyvet mutattak be, melyet már egyszer kifizettek. **Baloghné** a kolozsvári szinház kitünő énekesnője pénteken fog a népszinházban a „Nagyapó"-ban fellépni. **Soprony Jánosné** a kecskeméti-utcza egyik házáról leugrott. Szörnyet halt! **Kralevecz** József házmester főbelőtte magát. **A Margithid** megnyitása (márt. 4.) óta átlag 250 frt jövedelmet mutat fel. **A „Pesti Napló"** vezetését ideiglenesen Kaas Ivor br. vette át.

Vidék.

— A „Debreczen" levelezése. —

Szatmártt, 876 $^{7}/_{7}$.

A fagyás, jég- és záporesők pusztitása után megmaradt termények ime megérve várják a munkás kezeket, hogy levágva elnyomtassák és ezernyi szükségeik fedezésére forditsák a bejövő jövedelmet!

És ime a sors kifáradhatlan csapásaiban, a hosszas esőzés után beállt rekkenő hőség a föld bomlási termékeit gazdagon tenyésztve, az emberek egészszének támadt ellensége és munka idején fenyegeti őket a betegség!

Nem mondhatni épen cholerának, de ehez mindenben hasonló betegség lépett fel városunk és vidékünkön, mely annyival feltebb jelenség, mivel a keleti vérontások közepette, az egyptomi seregeknek Európa pártjai felé történt mozgósitása nagyon félővé teszi a dolgot, hogy choleraszerü megbetegedések okozó csirájának termésére képesitett talaj a légkörben mihamarébb meghonosulhat az emberiség réme: a keleti hányszékelés!

Nem véljük, „ördögöt festeni a falra" de még sem tartjuk fölösleges dolognak, fölhivni kormányunk figyelmét, hogy a keleti vérmezők és hazánk között a közlekedés megszoritása mellett fordittassék arra is figyelem, hogy az ilyen körülmények között várható, valamely járvány kitörése esetében a kellő óvintézkedések a járvány terjedését lehetőleg gátolják és bennünket készületlenül ne találjon rabló dühe!

A jelen, nem annyira veszélyes, mint kellemetlen és ijesztő alaku heveny gyomor — bélhurút — vagy ha ugy tetszik: nyári — európai — hányszékelés ellen óvó eljárásul elegendő biztositékot nyujt azon elővigyázat, ha a hüvös esteli és kora reggeli levegő behatása ellen elég meleg öltönynyel védjük magunkat, s különösen gyomrunk tájékát melegen tartjuk. Mindenesetre ovakodnunk kell az álló — posvány — vizek ivásától, a gyomornak tulterhelésétől, éretlen gyümölcsök élvezésétől.

Még eddig a baj kicsinynek mondható; adja a gondviselés, hogy nagyobbra ne nőjje magát!

Dr. Tomcsányi.

— *Vidéki hirek.* **A Tápio-Süly** községben a templomot kirabolták. **Lublón** egy szeszerelmes pár patkányméreggel vetett véget életének. **Somhegyi József** plebanus a rákospalotai iskola javára 800 frtot adományozott. **Késmárkon** valaki rálőtt a toronyőrre, de szerencsére nem találta. **N.-Váradon** egy szinész a Körösbe akarta magát ölni szereimi bánatában, de kihalászták s bekisérték. **Majsán** kóbor czigánybandát fogtak el, mely merész betöréseket tett. **Nyitrán** egy asszony két napig volt halott gyanánt kiteritve s akkor feléledt. — **Holdmezővásárhelyen** egy 15 font 24 latnyi nehéz gombát találtak. **Fehér holló.** Pozsony városa Csernék Erzse cselédet ki 40 évig szolgált egy családnál 25 frttal jutalmazott meg.

Török-Szerb háboru.

A szerb győzelmi hireket egyszerre, mintha ketté vágták volna. A szerbek diadalmi mámorukból — melyeket a hazug harczi tudósitások okoztak, felocsudtak s bizalmuk nagyon — de nagyon meg apadt. Lesjanin serege a Timoknál a törököket a szerb területről nem birta kiüzni, Alimpics megveretett. A szerb sereg keleti és nyugoti része eredmény nélkül küzd, egyik sem birván feladatát teljesiteni, mely feladat a bosnyák lázadókkali egyesülés s a widdnie török sereg müveletének meghiusitása lett volna.

A widdeni török sereg nem Zajecar, hanem a Nis körüli szerbek ellen és pedig a widdini hadsereggel egyesülve készül a támadásra Abdul-Kerim pasa, a Nisi hadsereg fő-parancsnok e miatt volt legközelebb Widdinben.

A 2000 török lekaszabolása Zvornik körül mit a szerb táviratok oly fennen hirdettek a legnagyobb hazugság, mit valaha ember ki gondolhatott.

A törökök a szerb sereget 5-én Jassaig kergették, e miatt ez igen válságos helyzetbe jutott. A hidtól, melyen a Drinán átjöttek el vannak vágva. E miatt Alimpics visszavonult, Zách tábornok ki, a délnyugoti hadsereggel átlépte a határt, Favor mellett Mehemed Ali basa, által ki hatezred magával hetek óta várja a támadást véres fővel üzetett vissza.

Legfontosabb hirnak mondhatjuk azonban Csernajeff visszavonulását. Ezt mulhatatlan szükségessé tették azon sulyos vereségek, melyeket a drinai és timoki hadsereg Zome ismételve szenvedett, s mely Zach tábornok veresege által meg eredhetőbbé lett.

Jul. 8-án Mehemed Ali pasa Semitczából hat zászlóaljjal a szerb hadvonalon belől eső Gladniczába hatolt be, mialatt a katonák állást foglaltak a dombokon, a szerbek által 18 zászlóalj, és 10 ágyuval megtámadtattak. A szerbek daczára, hogy 3-szor többen voltak teljes vereséget szenvedtek. A szerbek teljesen megverettek s vad futásban sánczaik mögé menekültek, 1500 halottat, 2400 sebesültet hagyván hátra. Nagy számu ló-, lőszer, s élelmi szerek estek zsákmányul. A törökök vesztesége aránylag csekély.

A szerbekre ugy látszik Isten bosszuló keze nehezdik, egyetlen reményük most már Oroszországba van helyeyve.

UJDONSÁGOK.

* **Mindazon** t. előfizetőinket, kik f. évnegyedre előfizetéseiket kiadó hivatalunkhoz még be nem küldötték, felkérjük, hogy az iránt nehány nap alatt intézkedni sziveskedjenek, hogy a lap további küldésében akadály ne legyen.

* **A debreczeni iparos ifjusági önképző egylet** f. évi julius 2-án a népkertben tartott egyletmegnyitási harmadik évfordulati ünnepély rendezősége kedves kötelességének ösmeri az ünnepély bevétele s kiadásáróli számadását nyilvánosságra hozni. Összes bevétel volt — és pedig a) Belépti jegyekből 330 frt 38 kr. b) felülfizetésekből 84 frt 35 kr. együtt 414 frt 73 kr. kiadás pedig tett 291 frt 91 krt, mely levonatván a bevételből, — tiszta jövedelem 122 frt 82 kr. Felülfizettek pedig: Grf. Dégenfeld Imre ur 5 frt. Rácz György 5 frt Stiber János 5 frt Tóth Sándor egyl. pénzt. 5 frt Knoll Pál 5 frt, Vértessy Lajos 5 frt, Szathmáry Sándor v. főszámvevő 2 frt, a h.-szoboszlói olvasókör, Szabó A. 2 frt, Balázs Sándor 4 frt, Báthory Imre 2 frt, Kisszel István 2 frt Püspöki Lajos, Sokup János, Szücs Terézia, Szallár Ferencz, Virágucsi János, Simon N. pénzügyőr, Kupkay Géza, Borbély Imre, Lamprecht Frigyes, Kubinyi János, Kovács József, Borsy András, Sáska Károly, Klemm Lajos, Hódy Gyula, Jóg Ferencz, Szedlák Józef, Böszörményi Pál, Piukovics József, Králik Lajos, E— I—n, Mészáros Lajos, Kostya János, Márkus Endre, özv. Kirschbaum Károlyné, özv. Miskolczy Lajosné, Klein bécsi utazó egy-egy frtot, — Tarvizizer Lajos, N. N. Konrád Lajos, Karczagról, Tóth György, Kádár Bálint, Májer Ignátz, 50-50 krt. — Weiser Antal, Spitz Gyula, 60-60 krt. N. N. P. J. 20-20 krt. Tassy Mihályné 3 db. 25 krt. — Holczapfer József. 2 db. ezüst frtot. Fogadják e kegyes adakozók, ugy az ünnepélyen — a kedvezőtlen esős idő daczára szép számmal résztvett férfi és női közönség, ugyszintén Jakobovics Lajos és Ungar Henrik mükedvelő urak, valamint kik az ünnepély megtarthatásához segélylyel járultak, és közremüködtek, — az egylet részéről ezennel kifejezett legmélyebb köszönetünket. Debreczen 1876. julius 8-án a rendezőség nevében Móricz Bertalan, Dusóczky János Nagy Mihály és Szuhi Vincze, mint pénztári kezelők.

* **A debreczeni** kereskedelmi szaktanoda értesitője az 1875—6-ik évről megjelent, s hozzánk beküldetett, szerkesztette Propper N. János. Az értesitésből kitünik, hogy a tanodának volt a mult iskolai évben a három osztályban összesen 29 növendék, a vasárnapi tanodában összesen 84. A jövő tanév szeptember hó 1-én kezdődik.

* **A „Debreczen"** — f. hó 1-én megjelent 126-ik számában „Beküldetett" czimen egy közlemény az ellenem folytatott perről anélkül, hogy abbanjelezve volna akár az, hogy kinek a javára lett befejezve ama per; akár az, hogy: ki adta be azon semmiségi panaszt, mely a főméltóságu Curia, semmisitőszék f. évi junius 7-én hozott határozatával visszautasittaott? Valamint az sem emlittetik fel ama czikkben, a semmiségi panasz? És miután nevem a „Debreczeni Ellenőr" által is nehány héttel ezelőtt, mint volt városi irnoké hozatott nyilvánosságra, nehogy ama czikk téves értelmezésre adjon alkalmat, szükségesnek tartom némi felvilágositást, illetve megjegyzést tenni azon ügyre nézve: ennélfogva szives tisztisztelettel kérem jelen soraimnak becses lapjában helyet adni. Nem fogom egyenként elsorolni mindazon momentumot, melyen ama czikkben emlitett semmiségi panaszszal befejezett per keresztül ment; azt sem fogom elmondani, hogy mily módon járt el és mily eszközöket igyekezett felhasználni t. Papp Ferencz városi főjegyző ur, mint a ki ez ügynek kezdeményezője volt: csupán azt emlitem meg, hogy a helybeli kir. törvényszék a most nevezett főjegyző ur által ellenem roszhiszemüleg emelt vádat alaptalannak mondván ki, a hivatalróli elmoditás iránti keresetét felperes városnak — melynek neve alá erőszakoltatott az ügy — feltétlenül elutasitotta, s ezen itélet mellett a felperes város t. ügye semminemü jogorvoslattal nem élt, hanem önként belenyugodott keresetének elutasitásába. Minthogy azonban a kir. törvényszék az elmaradt hivatali fizetésből részemre semmit sem itélt, én — mint alperes — felebbezést adtam be ezen — reám nézve — sérelmes része ellen az itéletnek, melynek eredménye az lett, miszerint a tek. kir. itélő tábla 42372. 1876. sz. a. itétével nemcsak a főjegyző ur vádja alaptalanságát megerősitette, hanem az oknélkül elvont öszves — elmaradt — hivatali fizetésemet is megitélte s részemre kiadatni rendelte. Ezen kir. táblai itélet ellen a várost képviselő t. ügyész ur adott felebbezést; da a nm. kir Curia, mint legfőb itélőszék a budapesti kir tábla itéletét $^{2393}/_{876}$. sz. a. a lekisebb változtatás nélkül helybenhagyta, s igy a város részéről beadott felebbezés sikertelen volt. Ekkor a város t. ügyésze egy végső kisérletet akarván tenni, a 2-od és 3-ad birósági — két egybehangzó — itéletnek azon része ellen, melyben elmaradt hivatali fizetésem egészen kiadatni rendeltetik — semmiségi panaszt emelt s ezen semmiségi panasz lett f. é. junius 7-én a főméltóságu semmitőszék által — mint helytelenül beadott — visszautasitva lett. Igy tehát az elmaradt hivatali fizetés kérdése most is, — és már végérvényesen az én javamra levén mind három felső biróság egyező határozata szerint eldöntve, ezen fizetés részemre kiadandó. Tesz pedig elmaradt hivatali fizetésem mennyisége, 45 frt 83 $^{1}/_{3}$ krral számitva 22 hónapról 1008 frt 34 krt. Ha ehez hozzá adjuk a perhez csatolt s tek. polgármester és városi számvevő ur által kiállitott és aláirt bizonyitvány szerint, a helyettem ugyancsak 22 hónapon át 1 frt 25 krral fizetett napdijas fizetését, vagyis összesen mintegy 840 frtot, továbbá a perben megitélt ügyvédi munkadijat 20 frtot, s végül bélyegre tett körülbelől 30 frt kiadast: került a főjegyző ur által ok nélkül tett hivatalomtóli felfüggesztéssel és alaptalan vádjával felidézett ezen per a ns. városnak — absolute véve — 1900 frtjába, holott azon ügyben épen semmi érdeke nem volt. Ezek után magamat a tek. szerkesztő ur szives jó indulatáva ajánlva, vagyok tisztelettel Debreczen, 1876. Jul. 5. Győrössy Gábor városi rendes irnok, mint alperes.

* **Szerkesztőségünkhöz** legközelebb egy igen kitünő Bököly Géza által irt, a miniszteri tantervhez alkalmazott „Magyar nyelvkönyv" első füzete küldetett be. Előszavában a népiskolai nyelvoktatás czélját fejtegeti ügyes tapintattal helyes felfogással. Nem azon régi iskola tagjaihoz tartozik, kik nem a gyakorlat, hanem a lelket megölő száraz szabályokkal gyötrik a gyermek lelkét. „Jelszava" „kevés szabály, sok gyakorlás". Legfőbb sulyt azonban szerző, s igen helyesen — a folytonos fogalmazásra helyezi, feladványainak tárgyát a tanuló képességéhez adja fel, mint már ezen első füzet is határozottan tanusitja, összekötve azt a tanitványok részéröli érdekeltséggel is. A jeles mü 3 füzetben fog megjelenni. Ajánljuk e jeles könyvet néptanitóink figyelmébe. Ára 25 kr. Megjelent Aradon Gyulai Istvánnál.

* **Lövészet eredménye** az 1876. julius 10. tartott lövészetnél 8 pályázó közül dijat nyertek: Jóna Sámuel szeglövésre 1 db. aranyat, Veres László legtöbb körre 1 db. 1 frtos tallért.

* **Köszönet nyilvánitás.** Stieber János II-od alelnök ur a helybeli ipr. ifj. önképző egyletének egy igen értékes arany rámában foglalt képet ajándékozott. Fogadja ezen nemes tettéért az egylet nevében köszönet nyilvánitásom. Debreczen, 1876. jul. 9. Dusóczky János egyl. gazda.

LEGUJABB.

— **Turn-Szeverin,** jul. 9. Pirottnál tegnap kemény csata volt, melyben eleinte a törökök kénytelenek voltak hátrálni, de később jelentékeny erősitéseket kaptak Nisből, mire a szerbek nagy veszteséggel visszaverettek.

— **Scutari,** julius 9. Podgorizzánál 300 montenegrói elesett. Bairakhtarjuk (zászlóvivőjük) is az elesettek közt van; azonfelül sok ember megsebesült. Tegnap és ma több mint 10,000 fegyveres albániai csatlakozott a törökökhöz, hogy a montenekróiak ellen harczoljanak.

Felelős szerkesztő:

TISZAI DÁNIEL.

HIRDETESEK.

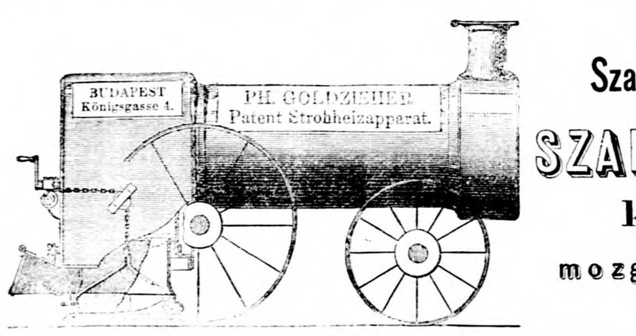

Szabadalmazott uj

SZALMAFÜTÉSI

készület

mozgonyok számára.

Mely bármily fajta mozgonynál alkalmazható és Magyarországban, Párisban és déli Oroszországban már nagy számban Clayton és Schuttleworth, Hronsby, Robey, Sigl, Marschal, Deverley stb. mozgonyaim van használatban, — szállit teljes kezesség alatt a feltaláló és szabadalomtulajdonos

Goldzieher Fülöp

Budapesten, király-utcza 4-ik szám alatt.

a hová tudakozások és rendeletek intézendők.

Elfogadtatnak azonkivül rendeletek ezen szab. szalmafütési készületemre — de csak saját gyártmányai számára Clayton és Schutteworth uraktól Budapesten és Bécsben. Grünbaum Lajos urtól Temesvárott, Hronsby R. I. Feber Miklós urtól, Budapestev Robey, Sigl, Marschall uraktól és a Beverley Iron aud Waggon Comp-tól.

Egy ily szalmafütési készület egy Hronsby-féle gőzmozdonyon alkalmazva, mindenki megtekintésére Budapesten, üllői-ut 12. sz. a. a köztelekeen, Fehér Miklós urnál van kiállitva és ott avval gyakran szalmafütési kisérletek is ejtetnek.

Első m. kir. szab. faürmérték gyár

MARESCH TESTV.

Budapest, VII. kisdiófa-utcza 31.

Ajánljuk hitelesitett eczetmérésre előnyös **faürmérték raktárunkat** kemény fából, kettős ón abroncscsal 1 liter 75 kr, 05. 45 kr és 02. 30 kr liter nagyságban, melyek a legolcsóbb áron nagyban és kicsinyben mindenkor készen kaphatók.

Vidéki megrendelések utánvét mellett gyorsan és pontosan teljesittetnek.

Tisztelettel

250 2—3 **Maresch testvérek.**

ELADÓ.

100 köböl jó minőségü zab minden órán eladó. Értekezhetni eziránt nagypéterfia utczán 965. sz.

$^{3177}/_{1876}$.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint a felperes debreczeni ipar és kereskedelmi bank részére alperes nésai Oláh Károly hagyatékából és kiskoru gyermekeitől 2740 afrt. tőke és járulékai erejéig lefoglalt ingatlan, u. m. debreczeni 2285. sz. telekjegyzőkönyvben bejegyzett s 11,000 afrtra becsült hatvanutczai 1572 sz. házastelek és 6 kold 600 □ öl ondódi szántóföld a megkisérlett első árverésen el nem kelvén, azok a kitüzött második határidőben folyó 1876. évi julius 21-én d. u. 3 órakor a tvszék tárgyaló termében végrehajtó által megtartandó árverésen szükség esetére becsáron alól is elfognak adatni.

Kikiáltási ár a becsérték; az árverelők által leteendő bánatpénz 1100 frt.

A vételár 3 egyenlő részletben, az első a leütést követő napon, a 2-ik és 3-ik a leütéstől 2 és 4 hónap alatt esedékes 6% kamatával a telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

A többi feltételek a kiküldöttnél és a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnak 1876-ik évi jun. hó 23-án tartott üléséből

Becske Lajos h. elnök. **Hegedüs István** aljegyző.

243 2—3

254. szám.

ÁRJEGYZÉKE

az „ISTVÁN" gőzmalom

készitményeinek.

Készpénz fizetés mellett.

Árak ausztriai értékben

Költségmentesen

Debreczenben, kötelezettség nélkül.

Ingyen zsákkal.

		100 kiló
A.	Asztali dara nagyszemü	27.20
„	szinte 30 kilos zacskóval	27.50
B.	szinte apró szemü	27.20
„	szinte 30 kilos zacskóval	27.50
C.	Dara középszerü	25.—
„	szinte 30 kilos zacskóval	25.30
0	Királyliszt	26.60
1.	Lángliszt	25.60
2.	Montliszt	24.40
3.	Zsemlyeliszt különös	23.20
4.	„ „	22.20
5.	Fehér kenyérliszt 1-ső rendü	20.60
6.	szinte 2-od „	19.40
7.	Közép kenyérliszt 1-ső „	17.40
8.	„ „ 2-od „	14.—
8½.	Barna „ 1-ső „	12.—
9.	„ „ 2-od „	10.—
10.	Lábliszt	7.40
11.	Finom korpa zsákkal	4.—
„	„ „ zsáknélkül	3.40
12.	Durva korpa zsákkal	3.40
„	„ „ zsáknélkül	2.80
R. I.	Rozsliszt 1-ső rendü	—.—
R. II.	szinte 2-od „	—.—
R. III.	szinte 3-ad „	—.—
R. IV.	szinte 4-ed „	—.—
A. K.	Árpakása 00	34.—
„	szinte 0	30.—
„	szinte 1	23.—
„	szinte 2	17.—
„	szinte 3	—.—
„	Árpadara 5	—.—
Á.	Árpa liszt 6	—.—

Debreczen, 1876. junius 26.

A zsákok sulytartalma, — teljsuly tisztasulynak véve

A. B. C. 0—10 számig	85 kilo.
11. 12.	60 „
R. I. — III. számig	85 „
R. IV. V.	50 „
Á. K. 00—5 számig	50 „
Árpaliszt	70 „

Több, mint két millió van gépeinkből forgalomban.

The Singer Manufacturing Company New-York.

Mindenféle félrevezetések kikerülése végett kijelentjük, hogy a mi, oly nagyon kedvelt eredeti amerikai

SINGER VARRÓGÉPEINK

Debreczenben és körületén egyedül raktárnokunknál **Holvay Gyula** urnál kaphatók.

The Singer Manufacturing Company New-York.

Minden gépvevő raktárunkban személyesen meggyőződhetik azon óriási előnyökről, melyek a valódi Singer gépek más gépek ellenében nyujtanak.

136. 12—?

Családok és iparosok számára a legtökéletesebb gép.

Másféle gépek becseréltetnek Singer gépekért. **Részletfizetésre is.**

KOVÁCS TESTVÉREK

szelelő-rosta készitők

Budapesten, Ferenczváros, tüzoltó-utcza 14. sz. a.

ajánlják n. é. gazda közönség, magkereskedők, gépraktárosok és szitások becses figyelmébe jó szerkezetü módositott **hengeres garmadás, keresztbe és hosszaba rázó választó**

rostáikat.

Nem különben legujabban feltalált **kertimag tisztitójukat,** mely luczerna, lóhere s más különféle kertimagok tisztitására használható, **kertiut nyeső gépjöket,** egy ebererőre, begyepesedett kerti-utak tisztitására.

Fennevezett rosta-készitők 1871-től 1876-ig **KOLLERICH PÁL rostaszállitól** voltak s **általuk készitett rosták a kecskeméti ipar-kiállitáson 1872-ben arany,** a nagykőrösi gazdasági kiállitáson ugyanazon évben **ezüst** és **a bécsi világkiállitáson arany éremmel** jutalmaztattak.

A fennemlitett rostákat **gyári áron alul** megrendelés után a **legpontosabban** szállitják s javitásokat is elfogadnak.

210 5—6

Birtokeladás.

A kólyi határon a szőllőhegyre felnyuló kies helyen fekvő épületekkel gazdagon felszerelt 60 = hatvan hold föld (Kovács Józsi-féle) tagbirtok minden órán örök áron eladó vagy bérbe vehető.

Feltételek megtudása és szerződés megkötés végett fordulhatni a tulajdonos Reisz Dávidhoz Debreczenben, vagy Balog Lajos ügyvéd urhoz Székelyhidon.

247 5—13

MANDEL IGNÁCZ

borkereskedő

Reke (kocsigyáros) házában („Fehérló"-val szemben) levő pinczéiben **liter számra** reggeltől estig mindenféle **olcsó** és finomabb asztali és csemegeborok **méretnek;** ugyszintén üveg és hordó számra is kaphatók.

Kiadó tulajdonos: **a debreczeni függetlenségi párt.**

Debreczen, nyomatott a részvény társ. könyvnyomdájában. 1876.